

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

En kort bemærkning til den fungerende socialminister:

Nu har jeg jo været her i Tinget så længe, at jeg ved, at man indimellem bliver fejlciteret, og man kan have på fornemmelsen, at det er noget, som visse personer gør, for at de kan komme til at anlægge den rigtige vinkel, når der skal fyres af mod modparten. Sådan følte jeg den fungerende socialministers bemærkning om, at jeg skulle have udtalt mig om, at man udspreder sociale ydelser på et meget højt niveau til alt for mange mennesker.

Må jeg understrege, at jeg ordret sagde: Man udspreder sociale ydelser til grupper, der ikke har et socialt behov. Og så længe man gør det i et samfund, så længe er der ingen grund til at tale om, at man ikke har råd til at gøre det nødvendige for de udstødte, for dem, der har mest hjælp behov. Det synes jeg er en væsentlig pointe.

Må jeg også sige, at ministerens bekymring for fodboldspillere synes jeg er unødvendig. Det er for de flestes vedkommende mennesker, som er ret målsøgende – (*Muntherhed*) – og de vil i stor udstrækning være i stand til at udfylde et hvilket som helst job i dette samfund. Jeg synes, det ligesom understreger, at ministeren har en forkeret opfattelse af det, som folk selv vil gøre.

Og så spørgsmålet om en kombinationsforsikring: Det er jo et signal til mennesker, som ønsker at sætte noget i gang, og som ønsker at være selvstændige, men som måske på det tidspunkt, hvor de ønsker det, ikke har den fornødne tryghed og derfor bevarer et lønmodtagerjob ved siden af. Der er så mange gode grunde til at støtte de menneskers tryghed, som tør tage et initiativ i dette land, at jeg synes, der er god grund til at understrege vigtigheden af, at vi også giver den del af befolkningen, som ønsker at tage et sådant initiativ, mulighed for at føle tryghed.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er den fungerende socialminister, der bringer mig herop.

Efter at jeg havde talt om indslusningsløn i min ordførertale, blev jeg spurgt, om det ikke var noget, vi skulle holde fingrene fra, når nu arbejdsmarkedets parter netop har aftalt nye vilkår. Dertil vil jeg sige, at det er nu engang sådan, at vi har en hel del tilovers for mange af

de unge mennesker, som ikke kommer i gang med et job. Vismændene har peget på, at dette kan være en løsning. Vi peger på vigtigheden af, at unge mennesker får fat i arbejdslivet, at de får en faglig stolthed.

Jeg synes nok, det er lidt – nej, jeg vil ikke benytte det ord, men jeg synes, det er lidt mærkeligt, hvad man får skudt i skoene, når man prøver at tage vare på de unge mennesker på det her område.

Så må vi sige med hensyn til tilskudsordningerne, der findes i systemet i dag – det kan vi ikke nå at komme ind på – når de findes i systemet, har man da erkendt, at der er et problem for de her mennesker.

Når jeg så bliver citeret for, at dagpengeydelser og overførselsindkomster er noget, man vælger at gå på, må jeg sige, at det er ikke det, jeg har sagt. Jeg har sagt, at der må være større forskelle på det at leve af offentlige overførsler og så det at gå på arbejde hver eneste dag.

Hvad angår finansministerens besparelser og budget 1996, det, at jeg har noteret mig, at det ikke er noget, man ønsker, så kan det være noget, jeg har læst i pressen, men så er det altså pressen, der har fejlciteret.

Om orlovsordningerne må jeg også sige, at det jo var en arbejdsmarkedsmæssig foranstaltning, man gik ind og lavede, og nu er det lige pludselig familiepolitik. Men friheden til at vælge i relation til børnepasning har vi jo alligevel ikke i det offentlige system.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selvfølgelig vil jeg gerne takke statsministeren for så aktivt at have lyttet til et af mine tidligere indlæg.

Når jeg brugte formuleringen, at de mennesker, der er på overførselsindkomster, foretager et rationelt valg, var det netop for at understrege, at der ikke fra Fremskridtspartiets side er nogen som helst elementer af, at vi ønsker at bebrejde de mennesker, der i deres privatøkonomi gør sig grundige overvejelser, inden de vælger f.eks. at gå på efterløn, men så er det netop for at understrege, at det, vi skal tage fat i, er de regler, Folketinget har vedtaget.

Når statsministeren så gør opmærksom på, at mennesker på efterløn, mennesker på førtidspension, jo ikke er nogle, man kan have en forventning om skulle kunne gøre sig gældende på arbejdsmarkedet, vil jeg sige: Jo, en række økonomer og forskellige andre har endda gjort sig